

ønskede at omtale, der foranledigede mig til at begjære Ordet; men da jeg nu har faaet det, skal jeg, uden at opholde mig længe derved, fremkomme med et Par Ytringer i Uledning af de Bemærkninger, den høitærede Minister gjorde til mit Foredrag i Formiddags. Den ærede Minister udtalte, at jeg havde rost det nuværende System for dets betegnende Bestemmelser, saasom Strid, Fod og deslige, der skulde give en saa let Forestilling om Maalene. Jeg har i for mange Aar beskæftiget mig med den Slags Ting, til at jeg kunde udtrykke mig saaledes. Jeg sagde, at man fra disse Betegnelser havde taget Maalene, men at disse Maal vare særdeles ubestemte, og faldt forskjellig ud i de forskjellige Lande, og jeg fremhævede i Forbindelse hermed, at det, der er Fordeelen ved det metriske System, eller navnlig ved Meteren, er den overordentlig store Nøjagtighed, hvormed den er bestemt, selv om den ikke akkurat er et nøjagtigt Udtryk for det, som den oprindeligt var tilfjættet at være, nemlig $\frac{1}{10,000,000}$ af en Kvadrant-Meridian. — Den ærede Minister bemærkede, at jeg havde sagt, at jeg var en Modstander af det metriske System, men en saadan Ytring har det ikke været min Hensigt at fremføre, thi den vilde efter min Opfattelse have været meningsløs. Man kan sige, at man er en Modstander af Indførelsen af det metriske System, eller at man er en Modstander af at indføre det paa den Maade, som dette Lovforslag tilfjætter, men i Almindelighed at sige, at man er en Modstander af det metriske System, tror jeg Intet betyder. Hvorvidt jeg i det Hele er en Modstander af Indførelsen af det metriske System, har jeg ikke lagt videre Vægt paa at udtale mig om. Jeg antydede kun i en enkelt Retning en fakultativ Indførelse; men jeg er i det Hele en Modstander af Indførelsen af dette System, saaledes som dette Lovforslag foreslaar det indført, og det, som jeg allerede har antydet, af to Grunde. Den første af dem er den, at jeg er imod det Tvangsprincip, som ligger i Lovforslaget, og den anden er den, at Lovforslaget, medens det ved sit Tvangsprincip giver os Ulemperne, paa den anden Side ikke fuldt ud giver os Fordelene ved det metriske System, nemlig den store Nøjagtighed, som karakteriserer det, og som efter min Opfattelse netop er Grunden til, at Meteren, som den ærede Minister ogsaa efter min Opfattelse meget rigtig udtrykte sig, efterhaanden borer sig sin Vej fremad. Naar man ser paa Lovforslagets § 2, staar der blandt Andet, at Meterens Længde bestemmes ved den Normalmeter, som fra det i Paris oprettede internationale Bureau for Maal og Vægt tilstilles Danmark. Det er en Sætning, som jeg tror er meget vanskelig at forstaa, dersom den skal forstaaes paa en saadan Maade, at den, som har skrevet den, kan være tjent dermed. „Meterens Længde bestemmes ved den Normalmeter, som tilstilles os“. Nei, Meterens Længde er be-

stemt for længe siden, og denne dens Bestemmelse er aldeles nøjagtig. Den kan ikke bestemmes ved den Normalmeter, som tilsendes os, men denne vil tværtimod blive bestemt efter det Exemplar af Meteren, som forefindes i Paris, og som er tilgængelig, hvad enten det sker paa første Haand til den oprindelige Normalmeter eller til meget nøjagtig verificerede Kopier deraf. Hvad man egentlig har tænkt sig ved denne Paragrafs Bestemmelse, saaledes som jeg oplæste den, veed jeg ikke. Har man tænkt, at man vilde tilveiebringe en Etalon, en Stav saa nøjagtig, som man finder for godt, eller som man kunde faae den, og derefter sende os den, for at den da skulde være vor Meter? Dersom Bestemmelsen skal forstaaes paa denne Maade, forfeiler man efter min Opfattelse aldeles Pointen, det virkelig Gode ved Indførelsen af Meter-systemet. Naar jeg ser hen til, hvorledes Maalene ere bestemte andre Steder, saasom i Preussen af Bessel, vil man se, at man har brugt en ganske anden Fremgangsmaade. Det blev som bekjendt i 1835 overdraget Bessel at regulere det preussiske Maalsystem, og efter at han havde bestemt den rhinlandske Fod saa nær, som han kunde, og saa nær, som Nøjagtigheden i de tilstedeværende Maal tillod det, nemlig med en Nøjagtighed af 0,31385356, var Opgaven den at skaffe et Maal, som nøjagtig betegnede tre rhiniske Fod, hvilket var det, man tilstræbte. Det skete imidlertid ikke paa den Maade, at man, da Maalet var konstrueret saa nøjagtigt og saa akkurat, som man kunde faae det, nøjedes dermed. Nei, man gik da frem paa den Maade, som det stedse sker i Videnskaben under saadanne Omstændigheder. Man fandt da Feilen ved Etalonen, og den blev funden saaledes, at den var $\frac{1}{6,300,000}$ af en Linie. Denne Betegnelse stod i en saa nøie Overensstemmelse med Meteren, og var bragt i en saa fuldkommen Tilstand, at man saa at sige fandt Meteren derfra igjen. Se, det er noget ganske Andet end at sige os, at den Stav, som vi faae sendt fra Paris, skal være vor Meter. Naar jeg gjennemgaar Lovforslaget, finder jeg ikke det Allermindste deri, som giver nogen Garanti for, hvad ogsaa det ærede Medlem, som staar ved min Side (Thorup), antydede i sit Foredrag, at man i Virkeligheden gjennem Lovforslaget faar den Fordel som det metriske System egentlig byder, nemlig den størst mulige Nøjagtighed. Det Hele er overladt til Regjeringens Foranstaltning, og man veed ikke, hvorledes det vil blive udført. Jeg betvivler ikke, at man vil udføre det med den bedste Villie, men det forekommer mig dog, at det er et særdeles væsentligt Punkt; det er det, der er Hovedsagen og Hovedgevinsten ved det metriske Systems Indførelse. — Der var dernæst et andet Punkt, jeg vilde omtale, nemlig Spørgsmaalet om Tvangsindførelsen eller den fakultative Indførelse, om den Indførelse, som efter et Lidsrum — det være kortere eller længere — ved Tvang fastsætter, at